

32

**PRESEDA
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

vyhlasuje

úplné znenie zákona č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnoženín audiovizuálnych diel, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 182/2000 Z. z.

Z Á K O N

o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnoženín audiovizuálnych diel

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

Predmet úpravy

Tento zákon upravuje povinnosť vydavateľa periodických publikácií, vydavateľa neperiodických publikácií a výrobcu rozmnoženín audiovizuálnych diel odovzdať výtlačok periodickej publikácie, neperiodickej publikácie a rozmnoženiny slovenského audiovizuálneho diela¹⁾ určeným právnickým osobám.

§ 2

Vymedzenie niektorých pojmov

(1) Periodická publikácia je periodická tlač alebo iné periodikum vydávané najmenej dvakrát ročne pod rovnakým názvom, s označením periodicity a v úprave príznačnej pre tento druh tlačoviny.²⁾

(2) Periodická publikácia nie je tlačovina určená na úradné, služobné a prevádzkové potreby štátnych orgánov, obcí, iných právnických osôb a fyzických osôb.

(3) Neperiodická publikácia je účelová tlačovina, rozmnoženina literárneho, fotografického, vedeckého alebo umeleckého diela³⁾ vydaná spravidla jednorazovo, a to aj po častiach, nezávisle od formy a spôsobu spracovania, vydania alebo výroby.

(4) Neperiodická publikácia nie je a) trojrozmerné kartografické dielo, základné štátne

- mapové a tematické štátne mapové dielo podľa osobitného predpisu,⁴⁾
- b) trojrozmerná rozmnoženina výtvarného diela,
- c) rozmnoženina určená na použitie v spoločenskom alebo rodinnom živote, najmä pozvánka a oznámenie,
- d) bankovka, minca, známka, kolok, žreb, cenný papier, vkladový list, platobná karta a iné ceniny, telefónna karta,
- e) voličský preukaz, zoznam voličov, hlasovací lístok a zápisnice o výsledkoch volieb a o výsledkoch referenda,
- f) rozmnoženina literárneho, vedeckého alebo umeleckého diela,⁵⁾ ktorá má menej ako 50 rokov.

(5) Povinný výtlačok periodickej publikácie a neperiodickej publikácie je časť nákladu periodickej publikácie a neperiodickej publikácie, ktorý je vydavateľ povinný odovzdať určeným právnickým osobám.

(6) Povinná rozmnoženina slovenského audiovizuálneho diela⁶⁾ je časť vyrobeného nákladu audiovizuálneho diela, ktorú je výrobca⁶⁾ povinný odovzdať určeným právnickým osobám podľa prílohy č. 2.

(7) Vydavateľ periodickej publikácie, vydavateľ neperiodickej publikácie a výrobca slovenského audiovizuálneho diela je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá spĺňa podmienky podľa osobitných predpisov⁷⁾ a uhradila náklady na ich vydanie alebo výrobu.

(8) Vydávanie periodických publikácií, neperiodických publikácií a výroba rozmnoženín audiovizuálnych diel v iných jazykoch ako v štátnom jazyku⁸⁾

¹⁾ § 2 ods. 1 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1996 Z. z. o audiovizii.

²⁾ § 3 ods. 1 zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch v znení neskorších predpisov.

³⁾ § 13 ods. 2 zákona č. 383/1997 Z. z. Autorský zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa Colný zákon v znení neskorších predpisov.

⁴⁾ § 2 ods. 9 a 10 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii.

⁵⁾ § 2 ods. 1 písm. c) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1996 Z. z.

⁶⁾ § 2 ods. 2 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1996 Z. z.

⁷⁾ Zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1996 Z. z.

Zákon č. 81/1966 Zb. v znení neskorších predpisov.

⁸⁾ § 5 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.

nie sú obmedzené pri dodržaní ustanovení tohto zákona a ustanovení osobitných predpisov.⁹⁾

§ 3

Povinnosť vydavateľa periodickej publikácie

Vydavateľ periodickej publikácie je povinný bezplatne a na svoje trovy odovzdať do troch dní od začatia rozširovania

- a) povinný výtlačok podľa prílohy č. 1,
- b) povinný výtlačok aj v elektronickej alebo inej forme, ak bol v niektorej z nich pôvodne vydaný, po jednom vyhotovení Univerzitetnej knižnici v Bratislave a Slovenskej národnej knižnici.

§ 4

Povinnosť vydavateľa neperiodickej publikácie

Vydavateľ neperiodickej publikácie je povinný bezplatne a na svoje trovy odovzdať do 10 dní od začatia rozširovania

- a) pri náklade nad 500 výtlačkov povinný výtlačok podľa prílohy č. 2 z každého vydania alebo z vydania časti,
- b) pri náklade do 500 výtlačkov po dvoch povinných výtlačkoch z každého vydania alebo z vydania časti Univerzitetnej knižnici v Bratislave a Slovenskej národnej knižnici a jeden výtlačok Centru vedecko-technických informácií Slovenskej republiky,
- c) povinný výtlačok aj v elektronickej alebo inej forme, ak bol v niektorej z nich pôvodne vydaný, po jednom vyhotovení Univerzitetnej knižnici v Bratislave a Slovenskej národnej knižnici.

§ 5

Povinnosť výrobcu audiovizuálneho diela

Výrobca slovenského audiovizuálneho diela je povinný bezplatne a na svoje trovy odovzdať povinnú rozmnoženinu z každého vyrobeného slovenského audiovizuálneho diela podľa prílohy č. 2 do desiatich dní od začatia jeho verejného rozširovania.

§ 6

Povinnosť registrujúceho orgánu periodickej publikácie

Registrujúci orgán¹⁰⁾ periodickej publikácie odovzdá po jednom výtlačku do troch rokov od jeho získania príslušnému archívu¹¹⁾ podľa prílohy č. 3.

§ 7

Používanie povinného výtlačku

- (1) Právnická osoba, ktorej bol povinný výtlačok

alebo povinná rozmnoženina audiovizuálneho diela odovzdaná, ich trvalo uchováva.

(2) Knižnica môže vypožičať vo svojich priestoroch povinný výtlačok alebo povinnú rozmnoženinu audiovizuálneho diela; mimo svojich priestorov ich môže vypožičať na základe písomnej žiadosti, ak je to nevyhnutné na zabezpečenie odbornej činnosti, a za podmienok ustanovených osobitným predpisom.¹²⁾

§ 8

Medzinárodné štandardné číslovanie

(1) Vydavateľ v súčinnosti s národnými agentúrami pre medzinárodné štandardné číslovanie označí neperiodickú publikáciu medzinárodným štandardným číslom knihy (ISBN), periodickú publikáciu medzinárodným štandardným číslom seriálu (ISSN) a hudobninu medzinárodným štandardným číslom hudobniny (ISMN). Vydavateľ súčasne môže požiadať príslušnú národnú agentúru aj o pridelenie medzinárodného čiarového kódu označovania tovarov (EAN) k uvedeným medzinárodným štandardným číslam.

(2) Národná agentúra pre medzinárodné štandardné číslovanie kníh (ISBN) je v Slovenskej národnej knižnici, národná agentúra pre medzinárodné štandardné číslovanie seriálov (ISSN) je v Univerzitetnej knižnici v Bratislave a národná agentúra pre medzinárodné štandardné číslovanie hudobnín (ISMN) je v Slovenskej národnej knižnici.

§ 9

Oprávnenie vydavateľa a výrobcu

(1) Vydavateľ neperiodickej publikácie a výrobca audiovizuálneho diela je oprávnený z každého vydania neperiodickej publikácie alebo audiovizuálneho diela vydať alebo vyrobiť najviac 160 výtlačkov alebo rozmnoženín nad skutočný náklad, ktoré sa použijú na splnenie povinnosti podľa § 4 a 5 (ďalej len „povinnosť“) vyplývajúcej zo zmluvných vzťahov vydavateľa, výrobcu a na hodnotiace, propagačné, archivačné a dokumentačné účely.

(2) Výtlačky neperiodickej publikácie a rozmnoženiny audiovizuálneho diela podľa odseku 1 sú nepredajné a vydavateľ a výrobca je povinný viesť evidenciu o spôsobe ich použitia.

§ 10

Dohľad

Dohľad nad dodržiavaním povinností vyplývajúcich z tohto zákona vykonáva v oblasti

- a) periodických publikácií registrujúci orgán¹⁰⁾ v spolupráci s národnou agentúrou pre medzinárodné

⁹⁾ Zákon č. 81/1966 Zb. v znení neskorších predpisov.

¹⁰⁾ § 5 ods. 2 zákona č. 81/1966 Zb. v znení zákona č. 186/1997 Z. z.

§ 13 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

¹¹⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 149/1975 Zb. o archívniectve v znení neskorších predpisov.

¹²⁾ Zákon č. 383/1997 Z. z.

štandardné číslovanie seriálov v Univerzitnej knižnici v Bratislave,

- b) neperiodických publikácií a rozmnoženín audiovizuálnych diel okresný úrad v spolupráci s národnou agentúrou pre medzinárodné štandardné číslovanie kníh a národnou agentúrou pre medzinárodné číslovanie hudobnín v Slovenskej národnej knižnici.

§ 11

Pokuty

(1) Za porušenie povinností ustanovených v § 3 až 5 môže okresný úrad, v ktorého územnom obvode má vydavateľ alebo výrobca sídlo alebo trvalý pobyt, uložiť mu pokutu do výšky 75 000 Sk.

(2) Pokutu podľa odseku 1 možno uložiť najneskôr do jedného roka od vydania výtlačku alebo od výroby rozmnoženiny audiovizuálneho diela.

(3) Pokuta uložená podľa tohto zákona je splatná do 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie, ktorým bola uložená, nadobudlo právoplatnosť. Na konanie o uložení pokuty sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.¹³⁾

(4) Pokuta uložená podľa tohto zákona je príjmom štátneho rozpočtu.¹⁴⁾

Záverečné ustanovenia

§ 12

Zrušuje sa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 93/1993 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií a neperiodických publikácií v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 49/1996 Z. z.

§ 12a

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 20/1998 Z. z. o povinnom výtlačku periodickej publikácie a neperiodickej publikácie v elektronickej forme.

§ 13

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembra 1997.

Zákon č. 182/2000 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnoženín audiovizuálnych diel nadobudol účinnosť 1. júla 2000.

Jozef Migaš v. r.

¹³⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

¹⁴⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách.

Príloha č. 1
k zákonu č. 212/1997 Z. z.
v znení zákona č. 182/2000 Z. z.

POVINNÉ VÝTLAČKY PERIODICKÝCH PUBLIKÁCIÍ

Druh	Určená právnická osoba	Počet povinných výťahov
Tlač s celoštátnou pôsobnosťou, zbierka zákonov, úradné vestníky	Slovenská národná knižnica	2
	Univerzitná knižnica v Bratislave	2
	Ústredná knižnica Slovenskej akadémie vied	1
	Štátna vedecká knižnica v Banskej Bystrici	1
	Štátna vedecká knižnica v Košiciach	1
	Štátna vedecká knižnica v Prešove	1
	Krajská štátna knižnica v Nitre	1
	Štátna vedecká knižnica v Trenčíne	1
	Krajská štátna knižnica v Trnave	1
	Krajská štátna knižnica vo Zvolene	1
	Krajská štátna knižnica v Žiline	1
	Národné centrum mediálnej komunikácie	1
	Centrum vedecko-technických informácií	1
	registrujúci orgán	1
Parlamentná knižnica Národnej rady Slovenskej republiky	1	
Slovenská pedagogická knižnica	1	
Tlač s krajskou pôsobnosťou	Slovenská národná knižnica	2
	Univerzitná knižnica v Bratislave	2
	Národné centrum mediálnej komunikácie	1
	príslušná krajská knižnica	1
	registrujúci orgán	1
Tlač s okresnou pôsobnosťou	Slovenská národná knižnica	2
	Univerzitná knižnica v Bratislave	2
	Národné centrum mediálnej komunikácie	1
	príslušná okresná (regionálna) knižnica	1
	registrujúci orgán	1

Príloha č. 2
k zákonu č. 212/1997 Z. z.
v znení zákona č. 182/2000 Z. z.

**POVINNÉ VÝTLAČKY NEPERIODICKÝCH PUBLIKÁCIÍ
A ROZMNOŽENÍN AUDIOVIZUÁLNYCH DIEL**

Druh	Určená právnická osoba	Počet povinných výťahov a nosičov
Tlačoviny, napr. knihy, hudobniny, kartografické diela, grafika, špeciálne tlače, vedecké a vysokoškolské kvalifikačné práce vydané tlačou, cestovné a výskumné správy vydané tlačou	Slovenská národná knižnica	2
	Univerzitná knižnica v Bratislave	2
	Ústredná knižnica Slovenskej akadémie vied	1
	Štátna vedecká knižnica v Banskej Bystrici	1
	Štátna vedecká knižnica v Košiciach	1
	Štátna vedecká knižnica v Prešove	1
	Krajská štátna knižnica v Nitre	1
	Štátna vedecká knižnica v Trenčíne	1
	Krajská štátna knižnica v Trnave	1
	Krajská štátna knižnica vo Zvolene	1
	Krajská štátna knižnica v Žiline	1
	Parlamentná knižnica Národnej rady Slovenskej republiky	1
Slovenská pedagogická knižnica	1	
Firemná literatúra (určená verejnosti), normatívne dokumenty	Slovenská národná knižnica	2
	Centrum vedecko-technických informácií	1
	Krajská štátna knižnica v Košiciach	1
Rozmnoženiny audiovizuálnych diel, multimediálnych diel (najmä videokazety, audiokazety, céderomy)	Slovenská národná knižnica	1
	Univerzitná knižnica v Bratislave	1
videokazety audiokazety	Národné centrum pre audiovizuálne umenie	1
	Slovenská knižnica pre nevidiacich Mateja Hrebendu v Levoči	1
Publikácie v Braillovom písme	Slovenská národná knižnica	1
	Univerzitná knižnica v Bratislave	1
	Slovenská knižnica pre nevidiacich Mateja Hrebendu v Levoči	1

Príloha č. 3
k zákonu č. 212/1997 Z. z.
v znení zákona č. 182/2000 Z. z.

POVINNÉ VÝTLAČKY PERIODICKÝCH PUBLIKÁCIÍ ODOVZDÁVANÉ ARCHÍVOM

Druh	Registrujúci orgán	Archív
Tlač s celoštátnou pôsobnosťou, zbierka zákonov, úradné vestníky	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky	Slovenský národný archív
Tlač s krajskou pôsobnosťou	krajský úrad	oblastný archív
Tlač s okresnou pôsobnosťou	okresný úrad	okresný archív

33

O Z N Á M E N I E

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 23. augusta 1978 bol vo Viedni otvorený na podpis Viedenský dohovor o sukcesii štátov vo vzťahu k zmluvám.

V mene Československej socialistickej republiky bol dohovor podpísaný 30. augusta 1979 v New Yorku. Slovenská republika sa stala signatárskym štátom na základe notifikácie sukcesie generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov s účinnosťou od 28. mája 1993.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas uznesením č. 90 z 10. marca 1995 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 27. marca 1995. Ratifikačná listina bola uložená u depositára dohovoru generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov 24. apríla 1995.

Dohovor nadobudol platnosť 6. novembra 1996 na základe článku 49 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 6. novembra 1996 na základe článku 49 ods. 1.

Slovenská republika pri uložení ratifikačnej listiny urobila toto vyhlásenie podľa článku 7 ods. 2 a 3 dohovoru:

„Slovenská republika v zmysle článku 7 ods. 2 a 3 Viedenského dohovoru o sukcesii štátov vo vzťahu k zmluvám vyhlasuje, že použije ustanovenia tohto dohovoru na svoju vlastnú sukcesiu, ku ktorej došlo pred nadobudnutím platnosti dohovoru voči signatárskym štátom (odsek 3), zmluvným štátom alebo stranám dohovoru (odseky 2 a 3), ktoré vykonajú vyhlásenie, ktorým prijímajú vyhlásenie štátu nástupcu.“

V I E D E N S K Ý D O H O V O R

o sukcesii štátov vo vzťahu k zmluvám

Štáty, zmluvné strany tohto dohovoru,
majúc na zreteli, že proces dekolonizácie spôsobil hlboké zmeny medzinárodného spoločenstva,

majúc tiež na zreteli, že v budúcnosti môžu ďalšie faktory viesť k prípadom sukcesie štátov,

sú presvedčené za daných okolností o nevyhnutnosti kodifikácie a pokrokového rozvoja pravidiel o sukcesii štátov vo vzťahu k zmluvám ako prostriedku na zabezpečenie väčšej právnej istoty v medzinárodných vzťahoch,

konštatujúc, že zásady slobodného súhlasu, dobrej viery a pacta sunt servanda sú všeobecne uznávané,

zdôrazňujúc, že trvalé dodržiavanie všeobecných mnohostranných zmlúv týkajúcich sa kodifikácie a pokrokového rozvoja medzinárodného práva a zmlúv, ktorých predmet a účel predstavujú záujem medzinárodného spoločenstva ako celku, má osobitný význam pre posilnenie mieru a medzinárodnej spolupráce,

majúc na pamäti zásady medzinárodného práva zakotvené v Charte Organizácie Spojených národov, ako je rovnoprávnosť národov a právo národov na sebaurčenie, zvrchovaná rovnosť a nezávislosť všetkých štátov, nezasahovanie do vnútorných záležitostí štátov, zákaz hrozby alebo použitia sily a všeobecné a účinné dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd pre všetkých,

pripomínajúc, že Charta Organizácie Spojených národov požaduje dodržiavanie územnej celistvosti a politickej nezávislosti každého štátu,

majúc na pamäti ustanovenia Viedenského dohovoru o zmluvnom práve z roku 1969,

majúc tiež na pamäti článok 73 uvedeného dohovoru,

potvrdzujúc, že otázky zmluvného práva, s výnimkou tých, ktoré môžu vzniknúť v súvislosti so sukcesiou štátov, sú upravené príslušnými pravidlami medzinárodného práva vrátane pravidiel obyčajového medzinárodného práva obsiahnutých vo Viedenskom dohovore o zmluvnom práve z roku 1969,

potvrdzujúc, že pravidlá obyčajového medzinárodného práva naďalej upravujú otázky neupravené ustanoveniami tohto dohovoru,

dohodli sa takto:

P R V Á Č A S Ť

V Š E O B E C N Ě U S T A N O V E N I A

Článok 1

Pôsobnosť dohovoru

Tento dohovor sa vzťahuje na účinky sukcesie štátov vo vzťahu k zmluvám medzi štátmi.

Článok 2

Používané výrazy

1. Na účely tohto dohovoru
- a) „zmluva“ je medzinárodná dohoda uzavretá medzi štátmi v písomnej forme v súlade s medzinárodným právom, napísaná v jednom dokumente alebo v dvoch či vo viacerých súvisiacich dokumentoch bez ohľadu na jej názov,
 - b) „sukcesia štátov“ je nahradenie jedného štátu iným v zodpovednosti za medzinárodné územné vzťahy,
 - c) „štát predchodca“ je štát, ktorý bol pri sukcesii štátov nahradený iným štátom,
 - d) „štát nástupca“ je štát, ktorý pri sukcesii štátov nahradil iný štát,
 - e) „dátum sukcesie štátov“ je dátum, od ktorého štát nástupca nahradil predchodcu v zodpovednosti za medzinárodné územné vzťahy, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje,
 - f) „nový nezávislý štát“ je štát nástupca, ktorého územie bolo bezprostredne pred dátumom sukcesie štátov závislým územím, za ktorého medzinárodné vzťahy zodpovedal štát predchodca,
 - g) „notifikácia sukcesie“ je vo vzťahu k mnohostrannej zmluve každé oznámenie štátu nástupcu, akokoľvek formulované alebo pomenované, vyjadrujúce jeho súhlas s tým, aby bol považovaný za viazaného zmluvou,
 - h) „plná moc“ je vo vzťahu k notifikácii sukcesie alebo k inej notifikácii vykonávanej podľa tohto dohovoru dokument vydaný príslušným orgánom štátu, ktorým sa určuje jedna osoba alebo viac osôb, aby v zastúpení štátu vykonali notifikáciu sukcesie alebo podľa okolností vykonali inú notifikáciu,
 - i) slovami „ratifikácia“, „prijatie“ a „schválenie“ je podľa okolností pomenovaný medzinárodný úkon, ktorým štát z medzinárodného hľadiska prejavuje súhlas byť viazaný zmluvou,
 - j) „výhrada“ je jednostranné vyhlásenie akokoľvek formulované alebo pomenované, urobené štátom pri podpise, ratifikácii, prijatí alebo schválení zmluvy, alebo pri prístupe k nej, alebo pri notifikácii sukcesie do zmluvy, ktorým zamýšľa vylúčiť alebo zmeniť právny účinok niektorých ustanovení zmluvy pri ich vykonávaní voči tomuto štátu,
 - k) „zmluvný štát“ je štát, ktorý prejavil súhlas byť viazaný zmluvou bez ohľadu na to, či zmluva nadobudla platnosť alebo nie,
 - l) „strana“ je štát, ktorý prejavil súhlas byť viazaný zmluvou a vo vzťahu ku ktorému je zmluva platná,
 - m) „iný štát, iná zmluvná strana“ je vo vzťahu k štátu nástupcovi strana zmluvy platnej k dátumu sukcesie štátov na území, na ktoré sa táto sukcesia štátov vzťahuje, s výnimkou štátu predchodcu,
 - n) „medzinárodná organizácia“ je medzivládna organizácia.

2. Ustanovenia odseku 1 týkajúce sa používaných výrazov v tomto dohovore sa používajú použitia týchto výrazov alebo ich významu v rámci vnútroštátneho práva ktoréhokoľvek štátu.

Článok 3

Prípady, na ktoré sa tento dohovor nevzťahuje

Skutočnosť, že sa tento dohovor nevzťahuje na účinky sukcesie štátov vo vzťahu k medzinárodným dohodám uzavretým medzi štátmi a inými subjektmi medzinárodného práva alebo vo vzťahu k medzinárodným dohodám, ktoré neboli uzavreté písomne, sa nedotýka použitia

- a) akýchkoľvek pravidiel obsiahnutých v tomto dohovore na tie prípady, ktoré sú nimi upravené podľa medzinárodného práva nezávisle od tohto dohovoru,
- b) tohto dohovoru medzi štátmi na účinky sukcesie štátov vo vzťahu k medzinárodným dohodám, ktorých stranami sú aj iné subjekty medzinárodného práva.

Článok 4

Zmluvy zakladajúce medzinárodné organizácie a zmluvy prijaté v rámci medzinárodnej organizácie

Tento dohovor sa vzťahuje na účinky sukcesie štátov vo vzťahu ku

- a) každej zmluve, ktorá je zakladajúcim dokumentom medzinárodnej organizácie; pravidlá týkajúce sa získania členstva a iné príslušné pravidlá organizácie tým nie sú dotknuté,
- b) každej zmluve prijatej v rámci medzinárodnej organizácie; príslušné pravidlá organizácie tým nie sú dotknuté.

Článok 5

Závazky uložené medzinárodným právom nezávisle od zmluvy

Skutočnosť, že zmluva sa nepovažuje za platnú vo vzťahu k štátu v dôsledku použitia tohto dohovoru, neovplyvňuje povinnosť tohto štátu plniť záväzky obsiahnuté v zmluve, ktoré je štát povinný plniť podľa medzinárodného práva nezávisle od zmluvy.

Článok 6

Prípady sukcesie štátov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor

Tento dohovor sa vzťahuje iba na účinky sukcesie štátov, ktorá nastala v súlade s medzinárodným právom a najmä so zásadami medzinárodného práva zakotvenými v Charte Organizácie Spojených národov.

Článok 7

Časová pôsobnosť dohovoru

1. Bez toho, aby bolo dotknuté použitie akýchkoľvek pravidiel obsiahnutých v tomto dohovore, ktorými by sa mohli riadiť účinky sukcesie štátov podľa medzinárodného práva nezávisle od dohovoru, sa dohovor vzťahuje iba na sukcesiu štátov, ktorá nastala po nadobudnutí jeho platnosti, ak nie je dohodnuté inak.

2. Štát nástupca môže vtedy, keď vyjadruje súhlas byť viazaný týmto dohovorom, alebo kedykoľvek potom,

vyhlásiť, že použije ustanovenia tohto dohovoru na svoju sukcesiu, ktorá nastala pred nadobudnutím platnosti dohovoru, voči zmluvnému štátu alebo štátu zmluvnej strane tohto dohovoru, ktorý vyhlási, že prijíma vyhlásenie štátu nástupcu. Po nadobudnutí platnosti dohovoru medzi štátmi, ktoré vyhlásenia urobili, alebo po vyhlásení o prijatí, bez ohľadu na to, ktoré nastane neskôr, sa ustanovenia dohovoru použijú na účinky sukcesie štátov od dátumu sukcesie.

3. Štát nástupca môže pri podpise tohto dohovoru alebo vtedy, keď vyjadruje súhlas byť ním viazaný, vyhlásiť, že bude predbežne vykonávať ustanovenia dohovoru vo vzťahu k svojej sukcesii, ktorá nastala pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru voči inému signatárskemu štátu alebo zmluvnému štátu, ktorý vyhlási, že prijíma vyhlásenie štátu nástupcu. Po tom, čo sa vyhlásenie o prijatí urobilo, budú sa tieto ustanovenia predbežne uplatňovať na účinky sukcesie štátov medzi oboma štátmi od dátumu uvedenej sukcesie.

4. Vyhlásenie urobené podľa odseku 2 alebo 3 musí obsahovať písomná notifikácia depozitárovi; ten bude o notifikácii, ktorú prijal, a o jej podmienkach informovať strany a štáty, ktoré sú spôsobilé stať sa stranami tohto dohovoru.

Článok 8

Dohody o prechode zmluvných záväzkov alebo práv zo štátu predchodcu na štát nástupcu

1. Záväzky alebo práva štátu predchodcu vyplývajúce zo zmlúv platných vo vzťahu k územiu k dátumu sukcesie štátu sa nestávajú záväzkami alebo právami štátu nástupcu voči iným štátom, zmluvným stranám týchto zmlúv iba na základe skutočnosti, že štát predchodca a štát nástupca uzavreli dohodu o tom, že takéto záväzky alebo práva prechádzajú na štát nástupcu.

2. Bez ohľadu na uzavretie takejto dohody sa účinky sukcesie štátov na zmluvy, ktoré k dátumu sukcesie platili vo vzťahu k danému územiu, riadia týmto dohovorom.

Článok 9

Jednostranné vyhlásenie štátu nástupcu týkajúce sa zmlúv štátu predchodcu

1. Záväzky alebo práva vyplývajúce zo zmlúv platných vo vzťahu k územiu k dátumu sukcesie štátov sa nestávajú záväzkami alebo právami štátu nástupcu alebo iných štátov, zmluvných strán týchto zmlúv, iba na základe jednostranného vyhlásenia štátu nástupcu o pokračovaní platnosti zmlúv vo vzťahu k jeho územiu.

2. V takom prípade sa účinky sukcesie štátov na zmluvy, ktoré k dátumu sukcesie štátov platili vo vzťahu k danému územiu, riadia týmto dohovorom.

Článok 10

Zmluvy ustanovujúce účasť štátu nástupcu

1. Ak zmluva ustanovuje, že v prípade sukcesie štátov bude mať štát nástupca možnosť považovať sa za jej stranu, môže notifikovať svoju sukcesiu vo vzťahu k zmluve v súlade s ustanoveniami zmluvy, alebo ak nie sú takéto ustanovenia, podľa ustanovení tohto dohovoru.

2. Ak zmluva ustanovuje, že v prípade sukcesie štátov sa štát nástupca bude považovať za stranu zmluvy, bude takéto ustanovenie účinné iba vtedy, ak štát nástupca s tým písomne vyjadrí výslovný súhlas.

3. V prípadoch uvedených v odseku 1 alebo 2 sa štát nástupca, ktorý súhlasí s tým, že bude zmluvnou stranou, považuje za stranu od dátumu sukcesie štátov, ak zmluva neustanovuje inak alebo ak nie je dohodnuté inak.

Článok 11

Hraničné režimy

Sukcesia štátov sa nedotýka

- a) hraníc ustanovených zmluvou ani
- b) záväzkov a práv ustanovených zmluvou a vzťahujúcich sa na režim hraníc.

Článok 12

Iné územné režimy

1. Sukcesia štátov sa nedotýka

- a) záväzkov týkajúcich sa užívania akéhokoľvek územia ani obmedzení jeho užívania ustanovených zmluvou v prospech akéhokoľvek územia cudzieho štátu a považovaných za patriace k daným územiám,
- b) práv ustanovených zmluvou v prospech akéhokoľvek územia a týkajúcich sa užívania ani obmedzení užívania akéhokoľvek územia cudzieho štátu a považovaných za patriace k daným územiám.

2. Sukcesia štátov sa nedotýka

- a) záväzkov týkajúcich sa užívania akéhokoľvek územia ani obmedzení jeho užívania ustanovených zmluvou v prospech skupiny štátov alebo všetkých štátov a považovaných za patriace k tomuto územiu,
- b) práv ustanovených zmluvou v prospech skupiny štátov alebo všetkých štátov a týkajúcich sa užívania akéhokoľvek územia ani obmedzení jeho užívania a považovaných za patriace k tomuto územiu.

3. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na zmluvné záväzky štátu predchodcu o zriadení cudzích vojenských základní na území, ktorého sa sukcesia štátov týka.

Článok 13

Tento dohovor a trvalá zvrchovanosť nad prírodným bohatstvom a zdrojmi

Žiadne ustanovenie tohto dohovoru sa nedotýka

zásad medzinárodného práva potvrdzujúcich trvalú zvrchovanosť každého národa a štátu nad jeho prírodným bohatstvom a zdrojmi.

Článok 14

Otázky týkajúce sa platnosti zmluvy

Žiadne ustanovenie tohto dohovoru sa nepovažuje za také, ktoré by vopred rozhodovalo o všetkých otázkach týkajúcich sa platnosti zmluvy.

DRUHÁ ČASŤ SUKCESIA VO VZŤAHU K ČASTI ÚZEMIA

Článok 15

Sukcesia vo vzťahu k časti územia

Ak sa časť územia štátu alebo niektoré územie, za ktorého medzinárodné vzťahy je štát zodpovedný a ktoré nie je súčasťou územia tohto štátu, stáva časťou územia iného štátu,

- a) zmluvy štátu predchodcu prestávajú platiť vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje, od dátumu sukcesie štátov,
- b) zmluvy štátu nástupcu platia vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje, od dátumu sukcesie štátov, ak zo zmluvy nevyplýva alebo ak nie je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy na tomto území by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo že by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

TRETIA ČASŤ NOVÉ NEZÁVISLÉ ŠTÁTY

Oddiel 1

Všeobecné pravidlo

Článok 16

Postoj vo vzťahu k zmluvám štátu predchodcu

Nový nezávislý štát nie je povinný zachovávať platnosť žiadnej zmluvy ani stať sa stranou nejakej zmluvy iba z toho dôvodu, že k dátumu sukcesie štátov zmluva platila vo vzťahu k územiu, na ktoré sa vzťahuje sukcesia štátov.

Oddiel 2

Mnohostranné zmluvy

Článok 17

Účasť na zmluvách platných k dátumu sukcesie štátov

1. S výnimkou odsekov 2 a 3 môže nový nezávislý štát notifikáciou sukcesie založiť svoj status strany ktorejkoľvek mnohostrannej zmluvy, ktorá k dátumu sukcesie štátov platila vo vzťahu k územiu, na ktoré sa vzťahuje sukcesia štátov.

2. Odsek 1 sa nepoužije, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že by vykonávanie zmluvy vo vzťahu k novému nezávislému štátu bolo nezlučiteľné

s jej predmetom a účelom alebo že by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

3. Ak na základe podmienok zmluvy alebo z dôvodu obmedzeného počtu zúčastnených štátov, ako aj z predmetu a účelu zmluvy vyplýva, že účasť iného štátu na zmluve vyžaduje súhlas všetkých strán, nový nezávislý štát sa môže stať stranou zmluvy iba s takým súhlasom.

Článok 18

Účasť na zmluvách, ktoré k dátumu sukcesie štátov nenadobudli platnosť

1. S výnimkou odsekov 3 a 4 môže nový nezávislý štát notifikáciou sukcesie založiť svoj status zmluvného štátu mnohostrannej zmluvy, ktorá doteraz nenadobudla platnosť, ak k dátumu sukcesie bol štát predchodca zmluvným štátom vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje.

2. S výnimkou odsekov 3 a 4 môže nový nezávislý štát notifikáciou sukcesie založiť svoj status strany mnohostrannej zmluvy, ktorá nadobudne platnosť po dátume sukcesie štátov, ak k dátumu sukcesie bol štát predchodca zmluvným štátom vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje.

3. Odseky 1 a 2 sa nepoužijú, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy vo vzťahu k novému nezávislému štátu by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo že by podstatne zmenilo podmienky na vykonávanie zmluvy.

4. Ak na základe podmienok zmluvy alebo z dôvodu obmedzeného počtu zúčastnených štátov, ako aj z predmetu a účelu zmluvy vyplýva, že účasť iného štátu na zmluve si vyžaduje súhlas všetkých strán alebo všetkých zmluvných štátov, nový nezávislý štát môže založiť svoj status strany alebo zmluvného štátu zmluvy iba s takým súhlasom.

5. Ak zmluva ustanovuje, že pre nadobudnutie jej platnosti treba určitý počet zmluvných štátov, nový nezávislý štát, ktorý zakladá svoj status zmluvného štátu podľa odseku 1, bude sa považovať za zmluvný štát na účely tohto ustanovenia, ak zo zmluvy nevyplýva iný úmysel alebo ak nie je ustanovené inak.

Článok 19

Účasť na zmluvách podpísaných štátom predchodcom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia

1. S výnimkou odsekov 3 a 4, ak pred dátumom sukcesie štátov štát predchodca podpísal mnohostrannú zmluvu s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia a svojim podpisom vyjadril úmysel vzťahovať zmluvu na územie, na ktoré sa vzťahuje sukcesia štátov, nový nezávislý štát môže zmluvu ratifikovať, prijať alebo schváliť, akoby ju sám podpísal, a môže sa tak stať stranou alebo zmluvným štátom tejto zmluvy.

2. Na účely odseku 1, ak zo zmluvy nevyplýva iný úmysel alebo ak nie je ustanovené inak, podpis zmluvy štátom predchodcom sa považuje za vyjadrenie

úmyslu, aby sa zmluva vzťahovala na celé územie, za ktorého medzinárodné vzťahy bol štát predchodca zodpovedný.

3. Odsek 1 sa nepoužije, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy novým nezávislým štátom by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo že by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

4. Ak na základe podmienok zmluvy alebo z dôvodu obmedzeného počtu zúčastnených štátov, ako aj z predmetu a účelu zmluvy vyplýva, že účasť iného štátu na zmluve vyžaduje súhlas všetkých strán alebo všetkých zmluvných štátov, nový nezávislý štát sa môže stať stranou alebo zmluvným štátom iba s takým súhlasom.

Článok 20

Výhrady

1. Ak nový nezávislý štát notifikáciou sukcesie podľa ustanovení článku 17 alebo 18 zakladá svoj status strany alebo zmluvného štátu mnohostrannej zmluvy, predpokladá sa, že zachováva všetky výhrady k zmluve, ktoré platili k dátumu sukcesie štátov vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje, ak pri notifikácii sukcesie nevyjadří opačný úmysel alebo neurobí výhradu vzťahujúcu sa k tomu istému predmetu ako uvedená výhrada.

2. Nový nezávislý štát môže pri notifikácii sukcesie podľa ustanovení článku 17 alebo 18, ktorou zakladá svoj status strany alebo zmluvného štátu mnohostrannej zmluvy, urobiť výhradu, ak by takúto výhradu nevylučovali ustanovenia článku 19 písm. a), b) alebo c) Viedenského dohovoru o zmluvnom práve.

3. Ak urobí nový nezávislý štát výhradu v súlade s odsekom 2, použijú sa na túto výhradu ustanovenia uvedené v článkoch 20 až 23 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve.

Článok 21

Súhlas štátu byť viazaný časťou zmluvy a voľba medzi rôznymi ustanoveniami

1. Nový nezávislý štát môže pri notifikácii sukcesie podľa ustanovení článku 17 alebo 18, ktorou zakladá svoj status strany alebo zmluvného štátu mnohostrannej zmluvy, ak to zmluva dovoľuje, vyjadriť svoj súhlas byť viazaný časťou zmluvy alebo si zvoliť medzi rôznymi ustanoveniami za podmienok ustanovených v zmluve na vyjadrenie takého súhlasu alebo na vykonanie takej voľby.

2. Nový nezávislý štát môže za rovnakých podmienok ako ostatné strany alebo zmluvné štáty uplatniť aj akékoľvek právo dané zmluvou na zrušenie súhlasu alebo na jeho zmenu, alebo voľby vykonanej ním alebo štátom predchodcom vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje.

3. Ak nový nezávislý štát nevyjadří súhlas alebo nevykoná voľbu v súlade s odsekom 1, alebo nezruší,

alebo nezmení súhlas alebo voľbu štátu predchodcu v súlade s odsekom 2, predpokladá sa, že zachováva

- a) súhlas štátu predchodcu byť viazaný časťou zmluvy vyjadrený v súlade so zmluvou vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje, alebo
- b) voľbu vykonanú štátom predchodcom v súlade so zmluvou medzi rôznymi ustanoveniami pri vykonávaní zmluvy vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje.

Článok 22

Notifikácia sukcesie

1. Notifikácia sukcesie vo vzťahu k mnohostrannej zmluve podľa článku 17 alebo 18 musí byť písomná.

2. Ak notifikácia sukcesie nie je podpísaná hlavou štátu, predsedom vlády alebo ministrom zahraničných vecí, zástupcu štátu, ktorý ju vykonáva, možno vyzvať, aby predložil plnú moc.

3. Ak zmluva neustanovuje inak, notifikácia sukcesie

- a) novým nezávislým štátom sa odovzdáva deponitárovi, alebo ak nie je žiadny deponitár, stranám alebo zmluvným štátom,

- b) sa považuje za vykonanú novým nezávislým štátom k dátumu prijatia deponitárom, alebo ak nie je žiadny deponitár, k dátumu jej prijatia všetkými stranami alebo všetkými zmluvnými štátmi.

4. Odsek 3 sa nedotýka žiadnej povinnosti uloženej deponitárovi v súlade so zmluvou alebo povinnosti inak informovať strany alebo zmluvné štáty o notifikácii sukcesie alebo o každom oznámení vykonanom v tejto súvislosti novým nezávislým štátom.

5. S výnimkou ustanovení zmluvy sa predpokladá, že notifikácia sukcesie alebo oznámenie bolo doručené štátu, ktorému bolo určené, vtedy, keď ho o nich informoval deponitár.

Článok 23

Účinky notifikácie sukcesie

1. Ak zmluva neustanovuje inak alebo ak nie je dohodnuté inak, nový nezávislý štát, ktorý vykonáva notifikáciu sukcesie podľa článku 17 alebo podľa článku 18 ods. 2, sa bude považovať za stranu zmluvy od dátumu sukcesie štátov alebo od dátumu nadobudnutia platnosti zmluvy, ak zmluva nadobúda platnosť neskôr.

2. Napriek tomu sa predpokladá, že vykonávanie zmluvy je medzi novým nezávislým štátom a ostatnými stranami zmluvy prerušené až do dátumu notifikácie sukcesie s výnimkou prípadu, keď sa zmluva vykonáva predbežne v súlade s článkom 27 alebo keď je dohodnuté inak.

3. Ak zmluva neustanovuje inak alebo ak nie je dohodnuté inak, nový nezávislý štát, ktorý notifikuje sukcesiu podľa článku 18 ods. 1, sa považuje za zmluvný štát od dátumu notifikácie sukcesie.

Oddiel 3**Dvojstranné zmluvy**

Článok 24

Podmienky, za ktorých sa zmluva považuje za platnú v prípade sukcesie štátov

1. Dvojstranná zmluva, ktorá bola k dátumu sukcesie štátov platná vo vzťahu k územi, na ktoré sa vzťahuje sukcesia štátov, považuje sa za platnú medzi novým nezávislým štátom a druhým štátom, zmluvnou stranou, ak

- a) s tým výslovne súhlasia alebo
- b) na základe ich správania možno usudzovať, že s tým súhlasili.

2. Zmluva považovaná za platnú podľa odseku 1 sa uplatňuje medzi novým nezávislým štátom a druhým štátom, zmluvnou stranou, od dátumu sukcesie štátov, ak z ich dohody nevyplýva iný úmysel alebo nie je ustanovené inak.

Článok 25

Vzájomný vzťah štátu predchodcu a nového nezávislého štátu

Zmluva, ktorá sa v súlade s článkom 24 považuje za platnú medzi novým nezávislým štátom a druhým štátom, zmluvnou stranou, nemôže sa iba z tohto dôvodu považovať za platnú aj medzi štátom predchodcom a novým nezávislým štátom.

Článok 26

Zánik, prerušenie vykonávania alebo zmena zmluvy medzi štátom predchodcom a druhým štátom, zmluvnou stranou

1. Ak sa zmluva v súlade s článkom 24 považuje za platnú medzi novým nezávislým štátom a druhým štátom, zmluvnou stranou,

- a) táto zmluva medzi nimi neprestáva platiť len z toho dôvodu, že následne zanikla medzi štátom predchodcom a druhým štátom, zmluvnou stranou,
- b) nepreruší sa medzi nimi jej vykonávanie len z toho dôvodu, že následne sa prerušilo jej vykonávanie medzi štátom predchodcom a druhým štátom, zmluvnou stranou,
- c) nebude sa medzi nimi meniť len z toho dôvodu, že sa následne zmenila medzi štátom predchodcom a druhým štátom, zmluvnou stranou.

2. Skutočnosť, že zmluva zanikla alebo že sa prerušilo jej vykonávanie medzi štátom predchodcom a druhým štátom, zmluvnou stranou, po dátume sukcesie štátov, nebráni tomu, aby sa zmluva naďalej považovala za platnú, prípadne aby sa vykonávala medzi novým nezávislým štátom a druhou zmluvnou stranou, ak v súlade s článkom 24 bolo ustanovené, že s tým oba štáty súhlasili.

3. Skutočnosť, že zmluva bola zmenená medzi štátom predchodcom a druhou zmluvnou stranou po dátume sukcesie štátov, nebráni tomu, aby sa nezmenená zmluva považovala za platnú v súlade

s článkom 24 medzi novým nezávislým štátom a druhým štátom, zmluvnou stranou, ak nie je ustanovené, že ich úmyslom bolo uplatňovať medzi nimi zmenenú zmluvu.

Oddiel 4**Predbežné vykonávanie**

Článok 27

Mnohostranné zmluvy

1. Ak k dátumu sukcesie štátov mnohostranná zmluva platila vo vzťahu k územi, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje, a nový nezávislý štát oznámi úmysel, aby sa zmluva predbežne vykonávala vo vzťahu k jeho územi, zmluva sa bude predbežne vykonávať medzi novým nezávislým štátom a každou stranou, ktorá s tým výslovne súhlasí alebo podľa ktorej správania možno usudzovať, že s tým súhlasila.

2. Napriek tomu sa v prípade zmluvy, ktorá patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, vyžaduje na také predbežné vykonávanie súhlas všetkých strán.

3. Ak k dátumu sukcesie štátov mnohostranná zmluva, ktorá nenadobudla platnosť, sa predbežne vykonávala vo vzťahu k územi, na ktoré sa vzťahuje sukcesia štátov, a nový nezávislý štát oznámi úmysel, aby sa zmluva naďalej predbežne vykonávala vo vzťahu k jeho územi, zmluva sa bude predbežne vykonávať medzi novým nezávislým štátom a každým zmluvným štátom, ktorý s tým výslovne súhlasí alebo podľa ktorého správania možno usudzovať, že s tým súhlasil.

4. Napriek tomu sa v prípade zmluvy, ktorá patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, na pokračovanie takého predbežného vykonávania vyžaduje súhlas všetkých zmluvných štátov.

5. Odseky 1 až 4 sa nepoužijú, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy vo vzťahu k novému nezávislému štátu by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo že by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

Článok 28

Dvojstranné zmluvy

Dvojstranná zmluva, ktorá k dátumu sukcesie štátov platila alebo sa predbežne vykonávala vo vzťahu k územi, na ktoré sa vzťahuje sukcesia štátov, považuje sa za predbežne vykonávanú medzi novým nezávislým štátom a druhým príslušným štátom, ak

- a) s tým oba štáty výslovne súhlasia alebo
- b) na základe ich správania možno usudzovať, že s tým súhlasili.

Článok 29

Skončenie predbežného vykonávania

1. Ak zmluva neustanovuje inak alebo ak nie je dohodnuté inak, predbežné vykonávanie mnohostrannej zmluvy podľa článku 27 sa môže skončiť

- a) oznámením o skončení vykonaným v primeranej lehote novým nezávislým štátom, stranou alebo zmluvným štátom predbežne vykonávajúcim zmluvu a uplynutím určitej lehoty alebo
- b) v prípade, ak zmluva patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, oznámením o skončení vykonaným v primeranej lehote novým nezávislým štátom alebo všetkými stranami, prípadne všetkými zmluvnými štátmi a uplynutím stanovenej lehoty.

2. Ak zmluva neustanovuje inak alebo ak nie je dohodnuté inak, predbežné vykonávanie dvojstrannej zmluvy v súlade s článkom 28 sa môže skončiť oznámením o skončení vykonaným v primeranej lehote novým nezávislým štátom alebo druhým príslušným štátom a uplynutím stanovenej lehoty.

3. Ak zmluva neustanovuje kratšiu lehotu na jej skončenie alebo ak nie je dohodnuté inak, primeraná lehota na skončenie predbežného vykonávania je 12 mesiacov od dátumu, keď bol o nej upovedomený druhý štát alebo iné štáty, ktoré zmluvu predbežne vykonávajú.

4. Ak zmluva neustanovuje inak alebo ak nie je dohodnuté inak, predbežné vykonávanie mnohostrannej zmluvy v súlade s článkom 27 sa skončí, ak nový nezávislý štát oznámi úmysel nestáť sa stranou zmluvy.

Oddiel 5

Nové nezávislé štáty vytvorené z dvoch alebo z viacerých území

Článok 30

Nové nezávislé štáty vytvorené z dvoch alebo z viacerých území

1. Články 16 až 29 sa použijú v prípade nového nezávislého štátu vytvoreného z dvoch alebo z viacerých území.

2. Ak nový nezávislý štát vytvorený z dvoch alebo z viacerých území sa považuje za stranu zmluvy alebo sa ňou stane podľa článkov 17, 18 alebo 24 a k dátumu sukcesie štátov zmluva platila alebo súhlas byť ňou viazaný bol daný vo vzťahu k jednému územiu alebo k viacerým územiám, nie však ku všetkým, zmluva sa bude vykonávať vo vzťahu k celému územiu tohto štátu, ak

- a) zo zmluvy nevyplýva alebo ak nie je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy vo vzťahu k celému územiu by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo že by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie,
- b) v prípade mnohostrannej zmluvy, na ktorú sa nevzťahuje článok 17 ods. 3 alebo článok 18 ods. 4, nie je notifikácia sukcesie obmedzená na územie, vo vzťahu ku ktorému zmluva platila k dátumu sukcesie štátov alebo vo vzťahu ku ktorému bol daný súhlas byť viazaný zmluvou pred týmto dátumom,
- c) sa v prípade mnohostrannej zmluvy, na ktorú sa vzťahuje článok 17 ods. 3 alebo článok 18 ods. 4,

- nový nezávislý štát a ďalšie štáty, zmluvné strany, prípadne ďalšie zmluvné štáty nedohodnú inak,
- d) sa v prípade dvojstrannej zmluvy nový nezávislý štát a druhý príslušný štát nedohodnú inak.

3. Ak sa nový nezávislý štát vytvorený z dvoch alebo z viacerých území stane stranou mnohostrannej zmluvy v súlade s článkom 19 a podpisom alebo podpismi štátu alebo štátov predchodcov bol vyjadrený úmysel vzťahovať zmluvu na jedno územie alebo na viac týchto území, nie však na všetky, zmluva sa bude vykonávať voči celému územiu nového nezávislého štátu, ak

- a) zo zmluvy nevyplýva alebo ak nie je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy vo vzťahu k celému územiu by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo že by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie,
- b) v prípade mnohostrannej zmluvy, na ktorú sa nevzťahuje článok 19 ods. 4, nie je ratifikácia, prijatie alebo schválenie zmluvy obmedzené na územie alebo územia, na ktoré bol vyjadrený úmysel zmluvu vzťahovať, alebo
- c) sa v prípade mnohostrannej zmluvy, na ktorú sa vzťahuje článok 19 ods. 4, nový nezávislý štát a ostatné štáty, zmluvné strany, prípadne ostatné zmluvné štáty nedohodnú inak.

ŠTVRTÁ ČASŤ

SPOJENIE A ODDELENIE ŠTÁTOV

Článok 31

Účinky spojenia štátov vo vzťahu k zmluvám platným k dátumu sukcesie štátov

1. Ak sa dva štáty alebo viac štátov spojí a vytvorí tak jeden štát nástupcu, každá zmluva, ktorá k dátumu sukcesie štátov platí vo vzťahu k niektorému z týchto štátov, zostáva v platnosti vo vzťahu k štátu nástupcovi, ak

- a) sa štát nástupca a druhý štát alebo štáty, zmluvné strany, nedohodli inak alebo
- b) zo zmluvy nevyplýva alebo ak nie je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy vo vzťahu k štátu nástupcovi by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo že by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

2. Zmluva, ktorá zostáva v platnosti v súlade s odsekom 1, sa vykonáva len vo vzťahu k tej časti územia štátu nástupcu, na ktorej platila k dátumu sukcesie štátov, ak

- a) v prípade mnohostrannej zmluvy, ktorá nepatrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, štát nástupca neoznámí, že sa zmluva vykonáva vo vzťahu k jeho celému územiu,
- b) sa v prípade mnohostrannej zmluvy, ktorá patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, štát nástupca a ostatné štáty, zmluvné strany, nedohodnú inak alebo
- c) sa v prípade dvojstrannej zmluvy štát nástupca a druhý štát, zmluvná strana, nedohodnú inak.

3. Ustanovenie odseku 2 písm. a) sa nepoužije, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že

vykonávanie zmluvy vo vzťahu k celému územiu štátu nástupcu by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

Článok 32

Účinky spojenia štátov vo vzťahu k zmluvám, ktoré k dátumu sukcesie štátov nenadobudli platnosť

1. S výnimkou odsekov 3 a 4 môže štát nástupca podľa článku 31 vykonaním notifikácie založiť svoj status zmluvného štátu mnohostrannej zmluvy, ktorá doteraz nenadobudla platnosť, ak k dátumu sukcesie štátov bol niektorý zo štátov predchodcov zmluvným štátom tejto zmluvy.

2. S výnimkou odsekov 3 a 4 môže štát nástupca podľa článku 31 vykonaním notifikácie založiť svoj status strany mnohostrannej zmluvy, ktorá nadobudne platnosť po dátume sukcesie štátov, ak bol k tomuto dátumu niektorý zo štátov predchodcov zmluvným štátom zmluvy.

3. Odseky 1 a 2 sa nepoužijú, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy štátom nástupcom by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

4. Ak zmluva patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, štát nástupca môže založiť svoj status strany alebo zmluvného štátu zmluvy iba so súhlasom všetkých strán alebo všetkých zmluvných štátov.

5. Každá zmluva, ktorej zmluvným štátom alebo stranou sa stane štát nástupca podľa odseku 1 alebo 2, sa bude vykonávať len vo vzťahu k tej časti územia štátu nástupcu, vo vzťahu ku ktorej bol daný súhlas byť viazaný zmluvou pred dátumom sukcesie štátov, ak

- a) v prípade mnohostrannej zmluvy, ktorá nepatrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, štát nástupca neuvedie v notifikácii vykonanej podľa odseku 1 alebo 2, že zmluva sa bude vykonávať vo vzťahu k jeho celému územiu, alebo
- b) sa v prípade mnohostrannej zmluvy, ktorá patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, štát nástupca a všetky strany, prípadne všetky zmluvné štáty nedohodnú inak.

6. Ustanovenie odseku 5 písm. a) sa nepoužije, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy vo vzťahu k celému územiu štátu nástupcu by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

Článok 33

Účinky spojenia štátov vo vzťahu k zmluvám podpísaným štátom predchodcom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia

1. S výnimkou odsekov 2 a 3, ak pred dátumom sukcesie štátov jeden zo štátov predchodcov podpísal mnohostrannú zmluvu s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia, štát nástupca podľa článku 31 môže

zmluvu ratifikovať, prijať alebo schváliť, akoby ju podpísal, a môže sa tak stať jej stranou alebo zmluvným štátom.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy vo vzťahu k štátu nástupcovi by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

3. Ak zmluva patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, štát nástupca sa môže stať stranou alebo zmluvným štátom zmluvy iba so súhlasom všetkých strán alebo všetkých zmluvných štátov.

4. Každá zmluva, ktorej stranou alebo zmluvným štátom sa stane štát nástupca podľa odseku 1, sa bude vykonávať len vo vzťahu k časti územia štátu nástupcu, vo vzťahu ku ktorej bola zmluva jedným zo štátov predchodcov podpísaná, ak

- a) v prípade mnohostrannej zmluvy, ktorá nepatrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, štát nástupca pri ratifikácii, prijatí alebo schválení zmluvy neoznami, že zmluva sa bude vykonávať vo vzťahu k jeho celému územiu, alebo
- b) sa v prípade mnohostrannej zmluvy, ktorá patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, štát nástupca a všetky strany, prípadne všetky zmluvné štáty nedohodnú inak.

5. Ustanovenie odseku 4 písm. a) sa nepoužije, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy vo vzťahu k celému územiu štátu nástupcu by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

Článok 34

Sukcesia štátov v prípade oddelenia časti štátu

1. Ak sa časť alebo časti územia štátu oddelia, aby vytvorili jeden štát alebo viac štátov bez ohľadu na to, či štát predchodca naďalej existuje alebo nie,

- a) každá zmluva platná k dátumu sukcesie štátov vo vzťahu k celému územiu štátu predchodcu zostáva v platnosti vo vzťahu k štátu nástupcovi, ktorý takto vznikol,
- b) každá zmluva platná k dátumu sukcesie štátov iba vo vzťahu k tej časti územia štátu predchodcu, ktorá sa stala štátom nástupcom, zostáva v platnosti iba pre tento štát nástupcu.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú, ak

- a) sa príslušné štáty dohodnú inak alebo
- b) zo zmluvy vyplýva, alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy štátom nástupcom by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom, alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

Článok 35

Ďalšia existencia štátu po oddelení časti jeho územia

Ak po oddelení ktorejkoľvek časti územia štátu predchodcu tento štát naďalej existuje, každá zmluva, ktorá k dátumu sukcesie štátov platila pre štát

predchodcu, naďalej zostáva v platnosti na zostávajúcom území, ak

- a) sa príslušné štáty nedohodnú inak,
- b) nie je ustanovené, že zmluva sa vzťahuje iba na územie, ktoré sa oddelilo od štátu predchodcu, alebo
- c) zo zmluvy nevyplýva alebo ak nie je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy štátom predchodcom by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

Článok 36

Účasť na zmluvách, ktoré k dátumu sukcesie štátov nenadobudli platnosť v prípadoch oddelenia časti územia

1. S výnimkou odsekov 3 a 4 môže štát nástupca podľa článku 34 ods. 1 vykonaním notifikácie založiť svoj status zmluvného štátu mnohostrannej zmluvy, ktorá nenadobudla platnosť, ak bol štát predchodca k dátumu sukcesie štátov zmluvným štátom zmluvy vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia štátov vzťahuje.

2. S výnimkou odsekov 3 a 4 môže štát nástupca podľa článku 34 ods. 1 vykonaním notifikácie založiť svoj status strany mnohostrannej zmluvy, ktorá nadobudne platnosť po dátume sukcesie štátov, ak bol k tomuto dátumu štát predchodca zmluvným štátom zmluvy vo vzťahu k územiu, na ktoré sa sukcesia vzťahuje.

3. Odseky 1 a 2 sa nepoužijú, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy štátom nástupcom by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

4. Ak zmluva patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, môže štát nástupca založiť svoj status strany alebo zmluvného štátu zmluvy len so súhlasom všetkých strán alebo všetkých zmluvných štátov.

Článok 37

Účasť na zmluvách podpísaných štátom predchodcom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia v prípadoch oddelenia časti štátu

1. S výnimkou odsekov 2 a 3, ak štát predchodca podpísal pred dátumom sukcesie štátov mnohostrannú zmluvu s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia a zmluva v prípade, že by bola k tomuto dátumu v platnosti, vykonávala by sa vo vzťahu k územiu, ktorého sa sukcesia štátov týka, môže štát nástupca podľa článku 34 ods. 1 zmluvu ratifikovať, prijať alebo schváliť, akoby ju podpísal, a môže sa tak stať jej stranou alebo zmluvným štátom.

2. Odsek 1 sa nepoužije, ak zo zmluvy vyplýva alebo ak je ustanovené inak, že vykonávanie zmluvy štátom nástupcom by bolo nezlučiteľné s jej predmetom a účelom alebo ak by podstatne zmenilo podmienky na jej vykonávanie.

3. Ak zmluva patrí do kategórie uvedenej v článku 17 ods. 3, môže sa štát nástupca stať stranou alebo zmluvným štátom zmluvy iba so súhlasom všetkých strán alebo všetkých zmluvných štátov.

Článok 38

Notifikácia

1. Notifikácia podľa článkov 31, 32 alebo 36 musí byť písomná.

2. Ak nie je notifikácia podpísaná hlavou štátu, predsedom vlády alebo ministrom zahraničných vecí, zástupcu štátu, ktorý ju vykonáva, možno vyzvať, aby predložil plnú moc.

3. Ak zmluva neustanovuje inak,

- a) štát nástupca odovzdá notifikáciu depozitárovi, alebo ak nie je depozitár, stranám alebo zmluvným štátom,
- b) notifikácia sa považuje za vykonanú štátom nástupcom k dátumu, keď ju prijal depozitár, alebo ak nie je depozitár, k dátumu, keď ju prijali všetky strany, prípadne všetky zmluvné štáty.

4. Odsek 3 sa nedotýka žiadnej povinnosti, ktorá vyplýva pre depozitára zo zmluvy alebo inak, informovať strany alebo zmluvné štáty o notifikácii alebo o každom oznámení, ktoré sa na ňu vzťahuje, vykonaním štátom nástupcom.

5. S výnimkou ustanovenia zmluvy sa notifikácia alebo oznámenie považuje za prijaté štátom, ktorému je určené, až po tom, čo bol štát informovaný depozitárom.

PIATA ČASŤ RÔZNE USTANOVENIA

Článok 39

Prípady zodpovednosti štátu a vypuknutia nepriateľských akcií

Ustanovenia tohto dohovoru sa nedotýkajú žiadnej otázky, ktorá môže vzniknúť v súvislosti s účinkami sukcesie štátov vo vzťahu k zmluvám v dôsledku medzinárodnej zodpovednosti štátu alebo v dôsledku vypuknutia nepriateľských akcií.

Článok 40

Prípady vojenskej okupácie

Ustanovenia tohto dohovoru sa nedotýkajú žiadnej otázky, ktorá môže vzniknúť v súvislosti so zmluvou v dôsledku vojenskej okupácie územia.

ŠIESTA ČASŤ RIEŠENIE SPOROV

Článok 41

Konzultácie a rokovania

Ak vznikne medzi dvoma alebo viacerými stranami tohto dohovoru spor týkajúci sa jeho výkladu alebo

vykonávania, strany na žiadosť ktorejkoľvek z nich sa budú usilovať o jeho vyriešenie konzultáciami a rokovaním.

Článok 42

Zmierovacie konanie

Ak spor nie je vyriešený v lehote šiestich mesiacov od dátumu, keď bola podaná žiadosť podľa článku 41, ktorákoľvek strana v spore môže spor predložiť na zmierovacie konanie podľa prílohy tohto dohovoru tak, že zašle žiadosť generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov a bude o tejto žiadosti informovať druhú stranu alebo strany v spore.

Článok 43

Súdne a rozhodcovské konanie

Každý štát môže pri podpise alebo ratifikácii tohto dohovoru, alebo pri prístupe k nemu, alebo kedykoľvek neskôr notifikáciou zaslanou deponitárovi vyhlásiť, že ak sa spor nevyrieši použitím postupov uvedených v článkoch 41 a 42, môže sa predložiť na rozhodnutie Medzinárodnému súdnemu dvoru prostredníctvom žaloby podanej ktoroukoľvek stranou sporu alebo na rozhodcovské konanie za podmienky, že druhá strana sporu urobila rovnaké vyhlásenie.

Článok 44

Urovnanie spoločnou dohodou

Bez ohľadu na články 41, 42 a 43, ak vznikne medzi dvoma alebo viacerými stranami tohto dohovoru spor týkajúci sa jeho výkladu alebo vykonávania, strany sa môžu dohodnúť, že spor predložia Medzinárodnému súdnemu dvoru alebo na rozhodcovské konanie, alebo na iné konanie vhodné na riešenie sporov.

Článok 45

Iné platné ustanovenia na riešenie sporov

Žiadne ustanovenie v článkoch 41 až 44 sa nedotýka práv a záväzkov strán tohto dohovoru vyplývajúcich z platných ustanovení týkajúcich sa riešenia sporov, ktorými sú viazané.

SIEDMA ČASŤ ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 46

Podpis

Tento dohovor bude otvorený na podpis všetkým štátom do 28. februára 1979 na Spolkovom ministerstve zahraničných vecí Rakúskej republiky a po tomto dátume až do 31. augusta 1979 v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku.

Článok 47

Ratifikácia

Tento dohovor podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 48

Prístup

Tento dohovor bude otvorený na prístup všetkým štátom. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 49

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dátume uloženia pätnástej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

2. Pre každý štát, ktorý dohovor ratifikuje alebo k nemu pristúpi po uložení pätnástej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, nadobudne dohovor platnosť tridsiatym dňom po uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe tohto štátu.

Článok 50

Autentické texty

Originál tohto dohovoru, ktorého anglické, arabské, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie má rovnakú platnosť, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Na dôkaz toho podpísaní, svojimi vládami riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané vo Viedni 23. augusta 1978.

Príloha

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zostaví a vedie zoznam zmierovacích sudcov z radov kvalifikovaných právnikov. Preto sa každý členský štát Organizácie Spojených národov alebo strana tohto dohovoru vyzýva, aby vymenoval dvoch zmierovacích sudcov, a mená takto určených osôb budú tvoriť zoznam. Funkčné obdobie zmierovacích sudcov vrátane tých, ktorí sú vymenovaní na uvoľnené miesta, je päť rokov s možnosťou opätovného vymenovania. Zmierovací sudca, ktorému uplynie funkčné obdobie, pokračuje vo výkone funkcií, na ktoré bol vybraný, podľa nasledujúceho odseku.

2. Ak sa generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov v súlade s článkom 42 predloží žiadosť, generálny tajomník predloží spor zmierovacej komisii zloženej takýmto spôsobom:

Štát alebo štáty, ktoré sú jednou zo strán v spore, vymenujú

- a) jedného zmierovacieho sudcu, ktorý má štátnu príslušnosť tohto štátu alebo jedného z týchto štátov, ktorý môže byť vybraný zo zoznamu uvedeného v odseku 1, a
- b) jedného zmierovacieho sudcu, ktorý nemá štátnu príslušnosť tohto štátu ani jedného z týchto štátov, ktorý bude vybraný zo zoznamu.

Štát alebo štáty, ktoré sú druhou stranou v spore, vymenujú dvoch zmierovacích sudcov rovnakým spôsobom. Štyria zmierovací sudcovia vybraní stranami musia byť vymenovaní v lehote 60 dní odo dňa, keď generálny tajomník žiadosť prijal.

Do 60 dní po dátume vymenovania posledného z nich štyria zmierovací sudcovia vymenujú zo zoznamu piateho zmierovacieho sudcu, ktorý bude predsedom.

V prípade, že sa vymenovanie predsedu alebo niektorého zo zmierovacích sudcov neuskutoční v predpísanej lehote, generálny tajomník ich vymenuje do 60 dní po uplynutí tejto lehoty. Generálny tajomník môže určiť za predsedu niektorú z osôb uvedených v zozname alebo jedného z členov Komisie pre medzinárodné právo. Ktorúkoľvek lehotu, v ktorej sa má vymenovanie uskutočniť, možno dohodou strán sporu predĺžiť.

Každé uvoľnené miesto sa musí doplniť spôsobom určeným pre prvé vymenovanie.

3. Zmierovacia komisia si sama určí postup. Komisia môže so súhlasom strán sporu vyzvať ktorúkoľvek stranu tohto dohovoru, aby jej písomne alebo ústne predložila svoje stanoviská. Rozhodnutia a odporúčania komisie sa prijímajú väčšinou hlasov jej piatich členov.

4. Komisia môže upozorniť strany sporu na každé opatrenie umožňujúce obojstranne prijateľné riešenie sporu.

5. Komisia vypočúva strany, skúma nároky a námietky a navrhuje stranám riešenia s cieľom pomôcť im, aby dospeli k obojstranne prijateľnému riešeniu sporu.

6. Komisia do 12 mesiacov od svojho ustanovenia predloží správu. Jej správa sa uloží u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov a oznámi sa stranám sporu. Správa komisie vrátane záverov, ktoré obsahuje o skutočnostiach a právnych aspektoch, strany nezaväzuje, ale je iba odporúčaním predkladaným stranám na posúdenie s cieľom pomôcť obojstranne prijateľnému riešeniu sporu.

7. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov poskytne komisii pomoc a úľavy, ktoré potrebuje. Náklady komisie nesie Organizácia Spojených národov.

Príloha
k č. 33/2001 Z. z.

VIENNA CONVENTION ON SUCCESSION OF STATES IN RESPECT OF TREATIES

Vienna, 23 August 1978

The States Parties to the present Convention,

Considering the profound transformation of the international community brought about by the decolonization process,

Considering also that other factors may lead to cases of succession of States in the future,

Convinced, in these circumstances, of the need for the codification and progressive development of the rules relating to succession of States in respect of treaties as a means for ensuring greater juridical security in international relations,

Noting that the principles of free consent, good faith and pacta sunt servanda are universally recognized,

Emphasizing that the consistent observance of general multilateral treaties which deal with the codification and progressive development of international law and those the object and purpose of which are of interest to the international community as a whole is of special importance for the strengthening of peace and international co-operation,

Having in mind the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations, such as the principles of the equal rights and self-determination of peoples, of the sovereign equality and independence of all States, of non-interference in the domestic affairs of States, of the prohibition of the threat or use of force, and of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all,

Recalling that respect for the territorial integrity and political independence of any State is required by the Charter of the United Nations,

Bearing in mind the provisions of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969,

Bearing also in mind article 73 of that Convention,

Affirming that questions of the law of treaties other than those that may arise from a succession of States are governed by the relevant rules of international law, including those rules of customary international law which are embodied in the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969,

Affirming that the rules of customary international law will continue to govern questions not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

PART I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Scope of the present Convention

The present Convention applies to the effects of a succession of States in respect of treaties between States.

Article 2

Use of terms

1. For the purposes of the present Convention:
 - (a) „treaty“ means an international agreement concluded between States in written form and governed by international law, whether embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation;
 - (b) „succession of States“ means the replacement of one State by another in the responsibility for the international relations of territory;
 - (c) „predecessor State“ means the State which has been replaced by another State on the occurrence of a succession of States;
 - (d) „successor State,“ means the State which has replaced another State on the occurrence of a succession of States;
 - (e) „date of the succession of States“ means the date upon which the successor State replaced the predecessor State in the responsibility for the international relations of the territory to which the succession of States relates;
 - (f) „newly independent State“ means a successor State the territory of which immediately before the date of the succession of States was a dependent territory for the international relations of which the predecessor State was responsible;
 - (g) „notification of succession“ means in relation to a multilateral treaty any notification, however phrased or named, made by a successor State expressing its consent to be considered as bound by the treaty;
 - (h) „full powers“ means in relation to a notification of succession or any other notification under the present Convention a document emanating from the competent authority of a State designating a person or persons to represent the State for communicating the notification of succession or, as the case may be, the notification;
 - (i) „ratification“, „acceptance“ and „approval“ mean in each case the international act so named whereby a

State establishes on the international plane its consent to be bound by a treaty;

- (j) „reservation“ means a unilateral statement, however phrased or named, made by a State when signing, ratifying, accepting, approving or acceding to a treaty or when making a notification of succession to a treaty, whereby it purports to exclude or to modify the legal effect of certain provisions of the treaty in their application to that State;
- (k) „contracting State“ means a State which has consented to be bound by the treaty, whether or not the treaty has entered into force;
- (l) „party“ means a State which has consented to be bound by the treaty and for which the treaty is in force;
- (m) „other State party“ means in relation to a successor State any party, other than the predecessor State, to a treaty in force at the date of a succession of States in respect of the territory to which that succession of States relates;
- (n) „international organization“ means an intergovernmental organization.

1. The provisions of paragraph 1 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in the internal law of any State.

Article 3

Cases not within the scope of the present Convention

The fact that the present Convention does not apply to the effects of a succession of States in respect of international agreements concluded between States and other subjects of international law or in respect of international agreements not in written form shall not affect:

- (a) the application to such cases of any of the rules set forth in the present Convention to which they are subject under international law independently of the Convention;
- (b) the application as between States of the present Convention to the effects of a succession of States in respect of international agreements to which other subjects of international law are also parties.

Article 4

Treaties constituting international organizations and treaties adopted within an international organization

The present Convention applies to the effects of a succession of States in respect of:

- (a) any treaty which is the constituent instrument of an international organization without prejudice to the rules concerning acquisition of membership and without prejudice to any other relevant rules of the organization;
- (b) any treaty adopted within an international organization without prejudice to any relevant rules of the organization.

Article 5

Obligations imposed by international law independently of a treaty

The fact that a treaty is not considered to be in force in respect of a State by virtue of the application of the present Convention shall not in any way impair the duty of that State to fulfil any obligation embodied in the treaty to which it is subject under international law independently of the treaty.

Article 6

Cases of succession of States covered by the present Convention

The present Convention applies only to the effects of a succession of States occurring in conformity with international law and, in particular, the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations.

Article 7

Temporal application of the present Convention

1. Without prejudice to the application of any of the rules set forth in the present Convention to which the effects of a succession of States would be subject under international law independently of the Convention, the Convention applies only in respect of a succession of States which has occurred after the entry into force of the Convention except as may be otherwise agreed.

2. A successor State may, at the time of expressing its consent to be bound by the present convention or at any time thereafter, make a declaration that it will apply the provisions of the Convention in respect of its own succession of States which has occurred before the entry into force of the Convention in relation to any other contracting State or State Party to the Convention which makes a declaration accepting the declaration of the successor State. Upon the entry into force of the Convention as between the States making the declarations or upon the making of the declaration of acceptance, whichever occurs later, the provisions of the Convention shall apply to the effects of the succession of States as from the date of that succession of States.

3. A successor State may at the time of signing or of expressing its consent to be bound by the present Convention make a declaration that it will apply the provisions of the Convention provisionally in respect of its own succession of States which has occurred before the entry into force of the Convention in relation to any other signatory or contracting State which makes a declaration accepting the declaration of the successor State; upon the making of the declaration of acceptance, those provisions shall apply provisionally to the effects of the succession of States as between those two States as from the date of that succession of States.

4. Any declaration made in accordance with para-

graph 2 or 3 shall be contained in a written notification communicated to the depositary, who shall inform the Parties and the States entitled to become Parties to the present Convention of the communication to him of that notification and of its terms.

Article 8

Agreements for the devolution of treaty obligations or rights from a predecessor State to a successor State

1. The obligations or rights of a predecessor State under treaties in force in respect of a territory at the date of a succession of States do not become the obligations or rights of the successor State towards other States parties to those treaties by reason only of the fact that the predecessor State and the successor State have concluded an agreement providing that such obligations or rights shall devolve upon the successor State.

2. Notwithstanding the conclusion of such an agreement, the effects of a succession of States on treaties which, at the date of that succession of States, were in force in respect of the territory in question are governed by the present Convention.

Article 9

Unilateral declaration by a successor State regarding treaties of the predecessor State

1. Obligations or rights under treaties in force in respect of a territory at the date of a succession of States do not become the obligations or rights of the successor State or of other States parties to those treaties by reason only of the fact that the successor State has made a unilateral declaration providing for the continuance in force of the treaties in respect of its territory.

2. In such a case, the effects of the succession of States on treaties which, at the date of that succession of States, were in force in respect of the territory in question are governed by the present Convention.

Article 10

Treaties providing for the participation of a successor State

1. When a treaty provides that, on the occurrence of a succession of States, a successor State shall have the option to consider itself a party to the treaty, it may notify its succession in respect of the treaty in conformity with the provisions of the treaty or, failing any such provisions, in conformity with the provisions of the present Convention.

2. If a treaty provides that, on the occurrence of a succession of States, a successor State shall be considered as a party to the treaty, that provision takes effects as such only if the successor State expressly accepts in writing to be so considered.

3. In cases falling under paragraph 1 or 2, a successor State which establishes its consent to be a party to the treaty is considered as a party from the

date of the succession of States unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed.

Article 11

Boundary regimes

A succession of States does not as such affect:

- (a) a boundary established by a treaty; or
- (b) obligations and rights established by a treaty and relating to the regime of a boundary.

Article 12

Other territorial regimes

1. A succession of States does not as such affect:

- (a) obligations relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, established by a treaty for the benefit of any territory of a foreign State and considered as attaching to the territories in question;
- (b) rights established by a treaty for the benefit of any territory and relating to the use, or to restrictions upon the use, of any territory of a foreign State and considered as attaching to the territories in question.

2. A succession of States does not as such affect:

- (a) obligations relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, established by a treaty for the benefit of a group of States or of all States and considered as attaching to that territory;
- (b) rights established by a treaty for the benefit of a group of States or of all States and relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, and considered as attaching to that territory.

3. The provisions of the present article do not apply to treaty obligations of the predecessor State providing for the establishment of foreign military bases on the territory to which the succession of States relates.

Article 13

The present Convention and permanent sovereignty over natural wealth and resources

Nothing in the present Convention shall affect the principles of international law affirming the permanent sovereignty of every people and every State over its natural wealth and resources.

Article 14

Questions relating to the validity of a treaty

Nothing in the present Convention shall be considered as prejudging in any respect any question relating to the validity of a treaty.

PART II

SUCCESSION IN RESPECT OF PART OF TERRITORY

Article 15

Succession in respect of part of territory

When part of the territory of a State, or when any

territory for the international relations of which a State is responsible, not being part of the territory of that State, becomes part of the territory of another State:

- (a) treaties of the predecessor State cease to be in force in respect of the territory to which the succession of States relates from the date of the succession of States; and
- (b) treaties of the successor State are in force in respect of the territory to which the succession of States relates from the date of the succession of States, unless it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty to that territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

PART III

NEWLY INDEPENDENT STATES

SECTION 1.

GENERAL RULE

Article 16

Position in respect of the treaties
of the predecessor State

A newly independent State is not bound to maintain in force, or to become a party to, any treaty by reason only of the fact that at the date of the succession of States the treaty was in force in respect of the territory to which the succession of States relates.

SECTION 2.

MULTILATERAL TREATIES

Article 17

Participation in treaties in force at the date
of the succession of States

1. Subject to paragraphs 2 and 3, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a party to any multilateral treaty which at the date of the succession of States was in force in respect of the territory to which the succession of States relates.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties, the newly independent State may establish its status as a party to the treaty only with such consent.

Article 18

Participation in treaties not in force at the date
of the succession of States

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if at the date of the succession of States the predecessor State was a contracting State in respect of the territory to which that succession of States relates.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if at the date of the succession of States the predecessor State was a contracting State in respect of the territory to which that succession of States relates.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties or of all the contracting States, the newly independent State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with such consent.

5. When a treaty provides that a specified number of contracting States shall be necessary for its entry into force, a newly independent State which establishes its status as a contracting State to the treaty under paragraph 1 shall be counted as a contracting State for the purpose of that provision unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established.

Article 19

Participation in treaties signed by the predecessor
State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 3 and 4, if before the date of the succession of States the predecessor State signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval and by the signature intended that the treaty should extend to the territory to which the succession of States relates, the newly independent State may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. For the purpose of paragraph 1, unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established, the signature by the predecessor State of a treaty is considered to express the intention that the treaty should extend to the entire territory for the

international relations of which the predecessor State was responsible.

3. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties or of all the contracting States, the newly independent State may become a party or a contracting State to the treaty only with such consent.

Article 20 Reservations

1. When a newly independent State establishes its status as a party or as a contracting State to a multilateral treaty by a notification of succession under article 17 or 18, it shall be considered as maintaining any reservation to that treaty which was applicable at the date of the succession of States in respect of the territory to which the succession of States relates unless, when making the notification of succession, it expresses a contrary intention or formulates a reservation which relates to the same subject-matter as that reservation.

2. When making a notification of succession establishing its status as a party or as a contracting State to a multilateral treaty under article 17 or 18, a newly independent State may formulate a reservation unless the reservation is one the formulation of which would be excluded by the provisions of sub-paragraph (a), (b) or (c) of article 19 of the Vienna Convention on the Law of Treaties.

3. When a newly independent State formulates a reservation in conformity with paragraph 2, the rules set out in articles 20 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties apply in respect of that reservation.

Article 21 Consent to be bound by part of a treaty and choice between differing provisions

1. When making a notification of succession under article 17 or 18 establishing its status as a party or contracting State to a multilateral treaty, a newly independent State may, if the treaty so permits, express its consent to be bound by part of the treaty or make a choice between differing provisions under the conditions laid down in the treaty for expressing such consent or making such choice.

2. A newly independent State may also exercise, under the same conditions as the other parties or contracting States, any right provided for in the treaty to withdraw or modify any consent expressed or choice

made by itself or by the predecessor State in respect of the territory to which the succession of States relates.

3. If the newly independent State does not in conformity with paragraph 1 express its consent or make a choice, or in conformity with paragraph 2 withdraw or modify the consent or choice of the predecessor State, it shall be considered as maintaining:

- (a) the consent of the predecessor State, in conformity with the treaty, to be bound, in respect of the territory to which the succession of States relates, by part of that treaty; or
- (b) the choice of the predecessor State, in conformity with the treaty, between differing provisions in the application of the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

Article 22 Notification of succession

1. A notification of succession in respect of a multilateral treaty under article 17 or 18 shall be made in writing.

2. If the notification of succession is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

3. Unless the treaty otherwise provides, the notification of succession shall:

- (a) be transmitted by the newly independent State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;
- (b) be considered to be made by the newly independent State on the date on which it is received by the depositary or, if there is no depositary, on the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.

4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification of succession or any communication made in connection therewith by the newly independent State.

5. Subject to the provisions of the treaty, the notification of succession or the communication made in connection therewith shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

Article 23 Effects of a notification of succession

1. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, a newly independent State which makes a notification of succession under article 17 or article 18, paragraph 2, shall be considered a party to the treaty from the date of the succession of States or from the date of entry into force of the treaty, whichever is the later date.

2. Nevertheless, the operation of the treaty shall be

considered as suspended as between the newly independent State and the other parties to the treaty until the date of making of the notification of succession except in so far as that treaty may be applied provisionally in accordance with article 27 or as may be otherwise agreed.

3. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, a newly independent State which makes a notification of succession under article 18, paragraph 1, shall be considered a contracting State to the treaty from the date on which the notification of succession is made.

SECTION 3. BILATERAL TREATIES

Article 24

Conditions under which a treaty is considered as being in force in the case of a succession of States

1. A bilateral treaty which at the date of a succession of States was in force in respect of the territory to which the succession of States relates is considered as being in force between a newly independent State and the other State party when:

- (a) they expressly so agree; or
- (b) by reason of their conduct they are to be considered as having so agreed.

2. A treaty considered as being in force under paragraph 1 applies in the relations between the newly independent State and the other State party from the date of the succession of States, unless a different intention appears from their agreement or is otherwise established.

Article 25

The position as between the predecessor State and the newly independent State

A treaty which under article 24 is considered as being in force between a newly independent State and the other State party is not by reason only of that fact to be considered as being in force also in the relations between the predecessor State and the newly independent State.

Article 26

Termination, suspension of operation or amendment of the treaty as between the predecessor State and the other State party

1. When under article 24 a treaty is considered as being in force between a newly independent State and the other State party, the treaty:

- (a) does not cease to be in force between them by reason only of the fact that it has subsequently been terminated as between the predecessor State and the other State party;
- (b) is not suspended in operation as between them by reason only of the fact that it has subsequently been

suspended in operation as between the predecessor State and the other State party;

- (c) is not amended as between them by reason only of the fact that it has subsequently been amended as between the predecessor State and the other State party.

2. The fact that a treaty has been terminated or, as the case may be, suspended in operation as between the predecessor State and the other State party after the date of the succession of States does not prevent the treaty from being considered to be in force or, as the case may be, in operation as between the newly independent State and the other State party if it is established in accordance with article 24 that they so agreed.

3. The fact that a treaty has been amended as between the predecessor State and the other State party after the date of the succession of States does not prevent the unamended treaty from being considered to be in force under article 24 as between the newly independent State and the other State party, unless it is established that they intended the treaty as amended to apply between them.

SECTION 4. PROVISIONAL APPLICATION

Article 27

Multilateral treaties

1. If, at the date of the succession of States, a multilateral treaty was in force in respect of the territory to which the succession of States relates and the newly independent State gives notice of its intention that the treaty should be applied provisionally in respect of its territory, that treaty shall apply provisionally between the newly independent State and any party which expressly so agrees or by reason of its conduct is to be considered as having so agreed.

2. Nevertheless, in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the consent of all the parties to such provisional application is required.

3. If, at the date of the succession of States, a multilateral treaty not yet in force was being applied provisionally in respect of the territory to which the succession of States relates and the newly independent State gives notice of its intention that the treaty should continue to be applied provisionally in respect of its territory, that treaty shall apply provisionally between the newly independent State and any contracting State which expressly so agrees or by reason of its conduct is to be considered as having so agreed.

4. Nevertheless, in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the consent of all the contracting States to such continued provisional application is required.

5. Paragraphs 1 to 4 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the applica-

tion of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 28

Bilateral treaties

A bilateral treaty which at the date of a succession of States was in force or was being provisionally applied in respect of the territory to which the succession of States relates is considered as applying provisionally between the newly independent State and the other State concerned when:

- (a) they expressly so agree; or
- (b) by reason of their conduct they are to be considered as having so agreed.

Article 29

Termination of provisional application

1. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a multilateral treaty under article 27 may be terminated:

- (a) by reasonable notice of termination given by the newly independent State or the party or contracting State provisionally applying the treaty and the expiration of the notice; or
- (b) in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, by reasonable notice of termination given by the newly independent State or all of the parties or, as the case may be, all of the contracting States and the expiration of the notice.

2. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a bilateral treaty under article 28 may be terminated by reasonable notice of termination given by the newly independent State or the other State concerned and the expiration of the notice.

3. Unless the treaty provides for a shorter period for its termination or it is otherwise agreed, reasonable notice of termination shall be twelve months' notice from the date on which it is received by the other State or States provisionally applying the treaty.

4. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a multilateral treaty under article 27 shall be terminated if the newly independent State gives notice of its intention not to become a party to the treaty.

SECTION 5.

NEWLY INDEPENDENT STATES FORMED FROM TWO OR MORE TERRITORIES

Article 30

Newly independent States formed from two or more territories

1. Articles 16 to 29 apply in the case of a newly independent State formed from two or more territories.

2. When a newly independent State formed from two

or more territories is considered as or becomes a party to a treaty by virtue of article 17, 18 or 24 and at the date of the succession of States the treaty was in force, or consent to be bound had been given, in respect of one or more, but not all, of those territories, the treaty shall apply in respect of the entire territory of that State unless:

- (a) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation;
- (b) in the case of a multilateral treaty not falling under article 17, paragraph 3, or under article 18, paragraph 4, the notification of succession is restricted to the territory in respect of which the treaty was in force at the date of the succession of States, or in respect of which consent to be bound by the treaty had been given prior to that date;
- (c) in the case of a multilateral treaty falling under article 17, paragraph 3, or under article 18, paragraph 4, the newly independent State and the other States parties or, as the case may be, the other contracting States otherwise agree; or
- (d) in the case of a bilateral treaty, the newly independent State and the other State concerned otherwise agree.

3. When a newly independent State formed from two or more territories becomes a party to a multilateral treaty under article 19 and by the signature or signatures of the predecessor State or States it had been intended that the treaty should extend to one or more, but not all, of those territories, the treaty shall apply in respect of the entire territory of the newly independent State unless:

- (a) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation;
- (b) in the case of a multilateral treaty not falling under article 19, paragraph 4, the ratification, acceptance or approval of the treaty is restricted to the territory or territories to which it was intended that the treaty should extend; or
- (c) in the case of a multilateral treaty falling under article 19, paragraph 4, the newly independent State and the other States parties or, as the case may be, the other contracting States otherwise agree.

PART IV

UNITING AND SEPARATION OF STATES

Article 31

Effects of a uniting of States in respect of treaties in force at the date of the succession of States

1. When two or more States unite and so form one successor State, any treaty in force at the date of the succession of States in respect of any of them continues in force in respect of the successor State unless:

- (a) the successor State and the other State party or States parties otherwise agree; or
- (b) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

2. Any treaty continuing in force in conformity with paragraph 1 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which the treaty was in force at the date of the succession of States unless:

- (a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State makes a notification that the treaty shall apply in respect of its entire territory;
- (b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and the other States parties otherwise agree; or
- (c) in the case of a bilateral treaty, the successor State and the other State party otherwise agree.

3. Paragraph 2(a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 32

Effects of a uniting of States in respect of treaties not in force at the date of the succession of States

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 31 may, by making a notification, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if, at the date of the succession of States, any of the predecessor States was a contracting State to the treaty.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 31 may, by making a notification, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if, at that date, any of the predecessor States was a contracting State to the treaty.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

5. Any treaty to which the successor State becomes a contracting State or a party in conformity with paragraph 1 or 2 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of

which consent to be bound by the treaty had been given prior to the date of the succession of States unless:

- (a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State indicates in its notification made under paragraph 1 or 2 that the treaty shall apply in respect of its entire territory; or
- (b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and all the parties or, as the case may be, all the contracting States otherwise agree.

6. Paragraph 5(a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 33

Effects of a uniting of States in respect of treaties signed by a predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 2 and 3, if before the date of the succession of States one of the predecessor States had signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval, a successor State falling under article 31 may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may become a party or a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

4. Any treaty to which the successor State becomes a party or a contracting State in conformity with paragraph 1 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which the treaty was signed by one of the predecessor States unless:

- (a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State when ratifying, accepting or approving the treaty gives notice that the treaty shall apply in respect of its entire territory; or
- (b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and all the parties or, as the case may be, all the contracting States otherwise agree.

5. Paragraph 4(a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established, that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the

object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 34

Succession of States in cases of separation of parts of a State

1. When a part or parts of the territory of a State separate to form one or more States, whether or not the predecessor State continues to exist:

- (a) any treaty in force at the date of the succession of States in respect of the entire territory of the predecessor State continues in force in respect of each successor State so formed;
- (b) any treaty in force at the date of the succession of States in respect only of that part of the territory of the predecessor State which has become a successor State continues in force in respect of that successor State alone.

2. Paragraph 1 does not apply if:

- (a) the States concerned otherwise agree; or
- (b) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 35

Position if a State continues after separation of part of its territory

When, after separation of any part of the territory of a State, the predecessor State continues to exist, any treaty which at the date of the succession of States was in force in respect of the predecessor State continues in force in respect of its remaining territory unless:

- (a) the States concerned otherwise agree;
- (b) It is established that the treaty related only to the territory which has separated from the predecessor State; or
- (c) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the predecessor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 36

Participation in treaties not in force at the date of the succession of States in cases of separation of parts of a State

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may, by making a notification, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if, at the date of the succession of States, the predecessor State was a contracting State to the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may, by making a notification, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the

date of the succession of States if at that date the predecessor State was a contracting State to the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

Article 37

Participation in cases of separation of parts of a State in treaties signed by the predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 2 and 3, if before the date of the succession of States the predecessor State had signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval and the treaty, if it had been in force at that date, would have applied in respect of the territory to which the succession of States relates, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may become a party or a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

Article 38

Notifications

1. Any notification under articles 31, 32 or 36 shall be made in writing.

2. If the notification is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

3. Unless the treaty otherwise provides, the notification shall:

- (a) be transmitted by the successor State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;
- (b) be considered to be made by the successor State on the date on which it is received by the depositary or, if there is no depositary, on the date on which it is

received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.

4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification or any communication made in connection therewith by the successor State.

5. Subject to the provisions of the treaty, such notification or communication shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

PART V MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 39

Cases of State responsibility and outbreak of hostilities

The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to the effects of a succession of States in respect of a treaty from the international responsibility of a State or from the outbreak of hostilities between States.

Article 40

Cases of military occupation

The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to a treaty from the military occupation of a territory.

PART VI SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 41

Consultation and negotiation

If a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more Parties to the Convention, they shall, upon the request of any of them, seek to resolve it by a process of consultation and negotiation.

Article 42

Conciliation

If the dispute is not resolved within six months of the date on which the request referred to in article 41 has been made, any party to the dispute may submit it to the conciliation procedure specified in the Annex to the present Convention by submitting a request to that effect to the Secretary-General of the United Nations and informing the other party or parties to the dispute of the request.

Article 43

Judicial settlement and arbitration

Any State at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto or at any

time thereafter, may, by notification to the depositary, declare that, where a dispute has not been resolved by the application of the procedures referred to in articles 41 and 42, that dispute may be submitted for a decision to the International Court of Justice by a written application of any party to the dispute, or in the alternative to arbitration, provided that the other party to the dispute has made a like declaration.

Article 44

Settlement by common consent

Notwithstanding articles 41, 42 and 43, if a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more Parties to the Convention, they may by common consent agree to submit it to the International Court of Justice, or to arbitration, or to any other appropriate procedure for the settlement of disputes.

Article 45

Other provisions in force for the settlement of disputes

Nothing in articles 41 to 44 shall affect the rights or obligations of the Parties to the present Convention under any provisions in force binding them with regard to the settlement of disputes.

PART VII FINAL PROVISIONS

Article 46

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States until 28 February 1979 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria, and subsequently, until 31 August 1979, at United Nations Headquarters in New York.

Article 47

Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 48

Accession

The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 49

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 50

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the

Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE at Vienna, this twenty-third day of August, one thousand nine hundred and seventy-eight.

ANNEX

1. A list of conciliators consisting of qualified jurists shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. To this end, every State which is a Member of the United Nations or a Party to the present Convention shall be invited to nominate two conciliators, and the names of the persons so nominated shall constitute the list. The term of a conciliator, including that of any conciliator nominated to fill a casual vacancy, shall be five years and may be renewed. A conciliator whose term expires shall continue to fulfil any function for which he shall have been chosen under the following paragraph.

2. When a request has been made to the Secretary-General under article 42, the Secretary-General shall bring the dispute before a conciliation commission constituted as follows:

The State or States constituting one of the parties to the dispute shall appoint:

(a) one conciliator of the nationality of that State or of one of those States, who may or may not be chosen from the list referred to in paragraph 1;

and

(b) one conciliator not of the nationality of that State or of any of those States, who shall be chosen from the list.

The State or States constituting the other party to the dispute shall appoint two conciliators in the same way. The four conciliators chosen by the parties shall be appointed within sixty days following the date on which the Secretary-General receives the request.

The four conciliators shall, within sixty days following the date of the appointment of the last of them, appoint a fifth conciliator chosen from the list, who shall be chairman.

If the appointment of the chairman or of any of the other conciliators has not been made within the period prescribed above for such appointment, it shall be made by the Secretary-General within sixty days following the expiry of that period. The appointment of the chairman may be made by the Secretary-General either from the list or from the membership of the International Law Commission. Any of the periods within which appointments must be made may be extended by agreement between the parties to the dispute.

Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

3. The Conciliation Commission shall decide its own procedure. The Commission, with the consent of the parties to the dispute, may invite any Party to the present Convention to submit to it its views orally or in writing. Decisions and recommendations of the Commission shall be made by a majority vote of the five members.

4. The Commission may draw the attention of the parties to the dispute to any measures which might facilitate an amicable settlement.

5. The Commission shall hear the parties, examine the claims and objections, and make proposals to the parties with a view to reaching an amicable settlement of the dispute.

6. The Commission shall report within twelve months of its constitution. Its report shall be deposited with the Secretary-General and transmitted to the parties to the dispute. The report of the Commission, including any conclusions stated therein regarding the facts or questions of law, shall not be binding upon the parties and it shall have no other character than that of recommendations submitted for the consideration of the parties in order to facilitate an amicable settlement of the dispute.

7. The Secretary-General shall provide the Commission with such assistance and facilities as it may require. The expenses of the Commission shall be borne by the United Nations.